

ρεις θαυμασμοῦ αὐτὰς λέξεις τῆς ἀδελφῆς της δι' ἑνὸς φίληματος.

— Θὰ αἰσθανθῶ, πραγματικῶς, πολὺ τὴν ἔλειψιν τῆς ἀγαπητῆς μου ἄρπας, προσέθεσεν ἀλλ' ὑπάρχουν θυσῖαι τὰς ὁποῖας πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ὑποφέρωμεν.

*

Τὴν ἐπαύριον τὰ πάντα ἡσαν ἔτοιμα διὰ τὸ ταξεῖδιον· αἱ δύο μικρότεραι ἀδελφαὶ κατεγίνοντο νὰ πρεστοιμάσουν τὸ πρόγευμα, εἰς τὸ ὅποιον τελευταῖνον φοράν, ἐπὶ πολὺν τουλάχιστον καιρόν, ἔμελλε νὰ συμμετάσῃ ὅλη ἡ οἰκογένεια . . .

Ἡ Ἐλένη ἥθελησε νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὸ ἀγαπητὸν τῆς ὄργανον καὶ τὴν ωραίαν γῆσον εἰς τὴν ὅποιαν θὰ ἀφίνε τὰ προσφιλέστερά της σηντα. Μείνασα μόνη εἰς τὸ μικρὸν δωμάτιον ὃπου εἶχον ἐναποθέση τὰ πράγματα, τὰ ὅποια θὰ παρελάμβανε μαζὶ της, ἕκαστησεν ἐπάνω εἰς τὸ κινθίδιον της καὶ ἐκλύσασα τὴν ἄρπαν πλησίον της, ἤρχισε νὰ παιᾶῃ μέλος τι θυλιθερὸν καὶ ἀργόν, σύμφωνον πρὸς τὴν ψυχήν της κατόστασιν. Κατόπιν, παρασυρομένη ὑπὸ τῆς ἔνθετης εἰς τὸ ποιόν ἥθελαντο ἐκ τῶν ἡχῶν τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς ὄργανου, ἔκρουσε καὶ ἀλληγοτιὰ μελιωδίαν, ἔπειτα ἀλληγοτιὰ μελιωδίαν, προτιμῶς μίαν ἡ ὅποια τεμάχια ἔκεντα τὰ ὅποια ἥρεσκετο νὰ ἀκούῃ ἡ μητήρ της, ὡς νὰ ἦτο ἡ ἀγαπημένη ἔκεινη μητεροῦλα ἔκει, νὰ τῇ εἴπῃ πόσον εὐχαριστεῖτο νάργην ἀκούῃ παῖδουσαν.

Αἴρηντος κάποιος δεῖλα ἔκρουσε τὴν θύραν.

Ἡ νεάνις ἔσηκαθή καὶ ἤνοιξεν· εὐρέθη δε ἐνώπιον ἀνθρώπου τίνος τοῦ ὅποιον τὸ πυρρόχρονον πρόσωπον, αἱ ξανθαὶ φαδουρίτες καὶ τὸ εὐθυτενὲς ἀνάστημα ἐμαρτύρουν ὅτι ἦτο ὑπήκοος τῆς Αὔτης Μεγαλειότητος τῆς ἀνάστησης Βικτωρίας.

— "Οὐα! εἴπε, μὲ σύνκωρεῖς, κυρία ντεσποινίς! σεῖς εἴστε ἡ ὅποια παιᾶιν τὸ ἄρπα;

— Μάλιστα, κύριε.

— "Οὐα! παοολὺ καλὰ σεῖς παιᾶιν. Ἡ Ἐλένη ἔκαμε μικρὰν ὑπόκλισιν.

— Εγκὼ παοολὺ ἀγκαπᾶ ἀυτὸν τὸ μοῖζικα. Εἶνε ὄργανον τοῦ ἔθνους μας, τῆς Ἰρλαντίας ἔγκὼ εἶμαι Ἰρλαντός..

Νέα ὑπόκλισις τῆς Ἐλένης, ἢτις ἡ πόρει ποῦ ἥθελε νὰ καταλήξῃ αὐτὸς ὁ κύριος.

— "Ἐγω μίαν κόρην, προσέθεσε μὲ τὴν προσιδίζουσαν πάντοτε ἔνθετην προφοράν του, ἡ ὅποια εἶνε δέκα πέντε ἔτῶν· ἔμαθε τὴν ἄρπαν, ἀλλὰ δὲν παίζει καλά, ὕστοι. Ἡτελά γκνωρίζω ποῖος ἔγινταξε ἐσάς.

— Ἡ μητέρα μου, κύριε, εἴπεν ἡ Ἐλένη.

Ἐκ τοῦ τόνου τῆς ἀπαντήσεως καὶ πηδήσασαι ἔξαλλοι ἐκ χαρᾶς εἰς τὸν λαικὸν τῆς Ἀγγλίας ἐμάντευσε τὴν ἀλήθειαν.

— "Ωυ! ἀνέκραξε μὲ ύφος ἐκφράζοντος συμπάθειαν:

Μετὰ τινας δε στιγμὰς σιωπῆς ἐπανέλαβε:

— "Ἡτελά γκνωρίζω ντιὰ νὰ γνωτάξῃ . . . ἀλλὰ βλέπω . . .

Καὶ ἀφοῦ ἔρριψεν ἐν βλέμμα πάλιν εἰς τὴν Ἐλένην, προσέθεσεν:

— "Ωυ! Ἄν τοι καὶ τὸν ὄργανον τοῦ μικροῦ διαφέρει τὸν ὄργανον τοῦ μικροῦ μου, ἡ θελούντης νὰ τοῦ παρείστηται τὸν ὄργανον τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόσθιαν . . .

— Οἱ λόγοι σας πολὺ με κολακεύουν, κύριε, ἀπήντησεν ἡ Ἐλένη, καὶ μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν θὰ ἐδεχθείην τὴν πρόστασίν σας, νὰ ἔρχεται ἡ δεσποινίς "Οουνελ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀναχωρῶ σήμερον.

— "Ἀναχωρεῖτε! ἐπιστρέψτε εἰς Αθήνας;

— "Οὐα!, κύριε· πηγαίνω εἰς Μασσαλίαν.

— Εἰς Μάσσαλιαν!

— Πηγαίνω ως οἰκοδιδάσκαλος εἰς μίαν οἰκογένειαν.

— "Ωυ! ώστε! οἰκοντινάσκαλος! Ὅτις διποίαν ἥθελαντο ἐκ τῶν ἡχῶν τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς ὄργανου, ἔκρουσε καὶ ἀλληγοτιὰ μελιωδίαν, ἔπειτα ἀλληγοτιὰ μελιωδίαν, προτιμῶς μίαν ἡ ὅποια τεμάχια ἔκεντα τὰ ὅποια ἥρεσκετο νὰ ἀκούῃ ἡ μητήρ της, ὡς νὰ ἦτο ἡ ἀγαπημένη ἔκεινη μητεροῦλα ἔκει, νὰ τῇ εἴπῃ πόσον εὐχαριστεῖτο νάργην ἀκούῃ παῖδουσαν.

Αἴρηντος κάποιος δεῖλα ἔκρουσε τὴν θύραν.

Ἡ νεάνις ἔσηκαθή καὶ ἤνοιξεν· εὐρέθη δε ἐνώπιον ἀνθρώπου τίνος τοῦ ὅποιον τὸ πυρρόχρονον πρόσωπον, αἱ ξανθαὶ φαδουρίτες καὶ τὸ εὐθυτενὲς ἀνάστημα ἐμαρτύρουν ὅτι ἦτο ὑπήκοος τῆς Αὔτης Μεγαλειότητος τῆς ἀνάστησης Βικτωρίας.

— "Οὐα! εἴπε, μὲ σύνκωρεῖς, κυρία ντεσποινίς! σεῖς εἴστε ἡ ὅποια παιᾶιν τὸ ἄρπα;

— Μάλιστα, κύριε.

— "Οὐα! παοολὺ καλὰ σεῖς παιᾶιν. Ἡ Ἐλένη ἔκαμε μικρὰν ὑπόκλισιν.

— Εγκὼ παοολὺ ἀγκαπᾶ ἀυτὸν τὸ μοῖζικα. Εἶνε ὄργανον τοῦ ἔθνους μας, τῆς Ἰρλαντίας ἔγκὼ εἶμαι Ἰρλαντός..

Νέα ὑπόκλισις τῆς Ἐλένης, ἢτις ἡ πόρει ποῦ ἥθελε νὰ καταλήξῃ αὐτὸς ὁ κύριος.

— "Ἐγω μίαν κόρην, προσέθεσε μὲ τὴν προσιδίζουσαν πάντοτε ἔνθετην προφοράν του, ἡ ὅποια εἶνε δέκα πέντε ἔτῶν· ἔμαθε τὴν ἄρπαν, ἀλλὰ δὲν παίζει καλά, ὕστοι. Ἡτελά γκνωρίζω ποῖος ἔγινταξε ἐσάς.

— "Ἡ μητέρα μου, κύριε, εἴπεν ἡ Ἐλένη.

Ἐκ τοῦ τόνου τῆς ἀπαντήσεως καὶ πηδήσασαι ἔξαλλοι ἐκ χαρᾶς εἰς τὸν λαικὸν τῆς Ἀγγλίας ἐμάντευσε τὴν ἀλήθειαν.

— Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι εἴναι εὐτύχημα

που δὲν πηγαίνει, εἶπεν ὁ κ. Οίκονόμος. Μὲ ἀνθρώπους που δὲν κρατοῦν τὸ ίδιον τὸν λόγον των . . . Μόνον που . . .

— Μόνον που εύρισκόμεθα καὶ πάλι εἰς τὸ αὐτὸν καὶ πρότερον σημεῖον, Νηλεῖτε νὰ εἴπετε, πατέρα, ἐ; ἐνοικίαμεν διτεῖστεν ἡ θέσην, ἐπειδὴ τὸν λόγον της διαφορᾶς διτεῖστεν . . .

— "Ἄ! ὁ Θεός ξένει, κόρη μου, ὡς θέλω νὰ φύγης, καὶ τόσο μακριὰ μάλιστα! . . . Πολὺ θά γμος ἔκανεις σε! . . . Πολὺ μακριάς σου, καὶ δὲν εἰσένειρα ὡς πρόπτην της διαφορᾶς σου, καὶ μάλιστα διτεῖστεν τὸν λόγον της διαφορᾶς σου . . .

— Οἱ λόγοι σας πολὺ με κολακεύουν, κύριε, ἀπήντησεν ἡ Ἐλένη, καὶ μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν θὰ ἐδεχθείην τὴν πρόστασίν σας, νὰ ἔρχεται ἡ δεσποινίς "Οουνελ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀναχωρῶ σήμερον.

— "Ἄν τοι καὶ τὸν ὄργανον τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— Οἱ λόγοι σας πολὺ με κολακεύουν, κύριε, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γάθη ὅτι πρόπτην της διαφορᾶς σου . . .

— "Ἄλλα καὶ οὐτέ τοῦ μικροῦ μου, — ἔρχεται ἐντὸν ἄρπα, καὶ γ

